

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΘΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ
ΑΝΘΟΣΙΕΥΣΕΙΣ ΔΕΚΤΑΙ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΛΦΕΤΑΣ
ΔΙΕΥΘΙΝΤΗΣ ΚΑΙ ΣΥΝΤΑΚΤΕΣ.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 10.
ΑΛΛΟΔΑΥΤΕ ΦΡ. 10.

ET NUNC REGES...!

Δεινῶς συνετάραξεν ἅπασας τὰς κοινωνίας τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου τὸ πρωτοφανές ὄσπον καὶ ἀπαίσιον τοῦ Βελιγραδίου δράμα. Οἱ νεώτεροι λαοὶ ἀπὸ αἰῶνων δὲν παρέστησαν εἰς τοιαύτην ὀλοσχερῆ σφαγίαν ἐστεμμένης οἰκογενείας, ἢ δὲ καθημαγμένη Αὐλῆ τοῦ Σέρβου Βασιλέως μεταφέρει ἡμᾶς εἰς τοὺς σκοτεινοὺς χρόνους τῶν τελευταίων δυναστειῶν τῆς Ῥωμαϊκῆς καὶ Βυζαντιακῆς Αὐτοκρατορίας ὡς καὶ εἰς τὰ μυστηριώδη δώματα τοῦ Γιλδίς καὶ τῶν ἰσλαμικῶν ἀνακτόρων.

Καὶ προσεδοκᾶτο ἐσχάτως παρὰ πάντων ἡ τιμωρία τοῦ ἀτασθάλου καὶ ὑπερφιάλου νεαροῦ ἀνακτος, τοῦ ὑπὸ βιαίου νεανικοῦ καὶ τυφλοῦ πάθους οὕτω σφοδρῶς παρασυρθέντος καὶ τὴν λαϊκὴν θέλησιν σκαιῶς περιφρονήσαντος, ἀλλ' οὐδεὶς οὐδέποτε ἐπίστευεν ὅτι ἡ Νέμεσις αὐτῇ θὰ ὑπεδύετο τῆς Ερινύος τὸ εἰδεχθές προσωπεῖον, οὐδ' ὅτι λαός, τελευταῖον υἱοθετηθεὶς ὑπὸ τῆς πεπολιτισμένης εὐρωπαϊκῆς οἰκογενείας, κατὰ τοσοῦτον στυγερόν τρόπον θὰ ἐκόλαζε τοῦ ἀκολάστου ἡγεμόνος τὸ παράπτωμα καὶ θὰ ἔβαφε μὲ βασιλικὸν οἶμα αὐτὴν ταύτην τὴν πορφύραν, ἵνα ἴσως πρὸς οἰκτρὰν εἰρωνείαν ἀναλάμψη στυλπνότερον τὸ φοινικοῦν χρῶμά της!...

Ἄλλὰ πορφύραι βασιλικαὶ διὰ τοιούτων μέσων... ἀνατομικῶν βαρόμετρα οὐ μόνον στυλπνότητα οὐδέποτε ἀποδίδουσι καὶ λάμψιν, ἀλλὰ τὸυναντίον ἀμαυροῦνται καὶ σκοτίζονται, περιβαλλόμενα τὸ χρῶμα τοῦ Ἰάφου καὶ τοῦ Ἐρέβους!

Τοιαύτην χροιάν φοβούμεθα ὅτι θὰ προσλάβῃ καὶ ὁ βασιλικὸς θρόνος τῆς Σερβίας, εἴαν μὴ διὰ σώφρονος πολιτικῆς ὁ Σερβικὸς λαὸς ἐξαγγίση τὸ συντελεσθὲν ἄγος τῆς βασιλοκτονίας· τοιαύτη δὲ ἐξαγγίσις οὐδέποτε συντελεῖται διὰ τῆς ὑποκαταστάσεως

ἐτέρου τυράννου ἐπὶ τοῦ κηλιδωθέντος θρόνου, ἀλλὰ διὰ τῆς πλήρους καὶ ἀκεραίας ἐπικρατήσεως τῆς λαϊκῆς θελήσεως καὶ τοῦ ἀνεξαρτήτου ἐθνικοῦ φρονήματος.

Λαοὶ προβαίνοντες εἰς τοιαῦτα στυγερὰ καὶ ἀπαίσινα μέσα πρὸς ἀπαλλαγὴν καὶ σωτηρίαν τῶν ἀπὸ ζυγοῦ ἀφορήτων τυράννων, πρέπει νὰ εἶνε τοῦλάχιστον τελείως πρὸς τὴν χειραφέτησιν παρεσκευασμένοι, διότι ἄλλως κινδυνεύουσιν ἀντὶ βελτιώσεως νὰ χειροτερεύσωσιν, ἀποβάλλοντες συγχρόνως καὶ τὴν συμπάθειαν καὶ ἀγάπην τῶν συγχρόνων χριστιανικῶν ἐθνῶν. Νὰ καταστρέφῃ τις καὶ κατακρημνίσῃ εἶναι εὐκόλον καὶ εὐχερές, ἀλλὰ τὸ ἀνοικοδομεῖν καὶ δημιουργεῖν εἶναι ἔργον δυσχερέστατον καὶ οὐ τοῦ τυχόντος.

Καὶ ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες δυστυχῶς μίαν πρῶταν παραφερθέντες ἐκρημνίσσαμεν, ἂν καὶ κατὰ τρόπον ἀξιοπρεπῆ καὶ ἀρμόζοντα εἰς λαὸν εὐγενῆ, ἕνα θρόνον καὶ ἐν στίλβον ἐκ φιλελληνισμοῦ Στέμμα, ἀλλ' ἐπὶ τῶν ἐρείπιων ἐκείνου ἰδρῦσαμεν τὴν σημερινὴν ὀχλοκρατίαν καὶ τὸν ἐξολέστατον κοινοβουλευτισμόν.

Διὰ τοῦτο ἄς ὀψωνται καὶ οἱ Βασιλεῖς καὶ οἱ Λαοὶ ἐκ τοῦ προχθισινοῦ βασιλοκτόνου κινήματος τοῦ Βελιγραδίου! Ἄς ἀρυσθῶσι διδάγματα καὶ οἱ μὲν καὶ οἱ δέ! Εἶναι, τολμῶμεν νὰ εἴπωμεν, ἀναγκαῖα πολλὰ καὶ τίποτρόπαια καὶ φρικώδη ταῦτα δράματα, διότι χρησιμεύουσιν ὡς σταθμοὶ, ἐν οἷς ἀνακόπτοντες τὴν ἱλιγγιώδη καὶ παράφορον πολλὰκις πορείαν τῶν πολλοὶ λαοὶ καὶ πλείστοι Ἄρχοντες, δύνανται νὰ νουσοκοπῶσι τὰ ἑαυτῶν καὶ νὰ ἐρωτώσιν ἑσπιν ὅτε καὶ τὰς ἐπιλήσμονας συνειδήσεις τῶν εἰς ὄντως βαδίζουσιν τὴν ὁδὸν τῆς προόδου καὶ τοῦ πολιτισμοῦ, οἱ δ' ἄρχοντες, εἴαν ὄντως ἡγῶνται ὡς ποιμένες ἡ τὸυναντίον ὡς λύκοι αἰμοχαρεῖς ἐρημοῦσι καὶ κατακρεουργοῦσι τὰ ποίμνια καὶ τὰς νομάς, αὐτοὶ ἐκεῖνοι, αἱ οἷς λαοὶ τ' ἐπιτετράσονται καὶ τόσα μέμηλε!

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ
Α1Σ4Υ1Φ3.0095

**Μαρῆς ὁ πάντοτε τρελλός,
κι' ὁ ναύαρχος ὁ Ἰταλός.**

(Ὁ Μαρῆς τῆς ναυαρχίδος τὸ κατάστρωμα πατεῖ
καὶ τὸν ναύαρχον εὐρίσκει καὶ μαζὺ του συζητεῖ.)

- M. — Σὰς προσκυνῶ κύρ ναύαρχε! Πῶς εἴθε;
N. — Μόλο μ' ἐνε!
M. — Ἐμένα μὲ συχώρηση, κουρλο-Μαρῆ μὲ λένε.
N. — Σὰς ἐνθυμοῦμαι κι' ἄλλοτε νομιζῶ νὰ σὰς εἶδα.
M. — Ἦμουνα στοῦ προξένου σας κι' ἐγὼ τὴν ἑσπερίδα
κι' ἴσως ἐκεῖ νὰ μ' εἶδατε.
N. — Ναι, ναι, στοῦ προξενεῖον.
M. — Καὶ πῶς σὰς φαίνεται λοιπὸν ὁ δῆμος τῶν Κρανίων;

- N. — Ὁραῖον μέρος φίλε μου' παλάτια, κόσμος, δρόμοι.
M. — Καὶ μήπως εἶδες τίποτε, κύρ ναύαρχε, ἀκόμη!
"Ἄν μὰς γνωρίσετε καλὰ θὰ ἐνθουσιασθῆτε
νὰ πάρτε τὴν ἀπόφασιν ἐδῶ νὰ παντρευθῆτε.
N. — Ἐν πρώτοις τὸν ὠραῖον σας ἐθαύμασα λιμένα.
M. — Φαγάνες, μπίγες, ναύαρχε, τὸν σκάβουν ὅλο ἔνα
κι' ὅσο* ποῦ ν' ἀποσκάψουμε γιὰ ναῦρουμε τὸν πάτο,
ἢ κάσσα τῆς Λιμενικῆς . . . ἀντίο ντέλ πασάτο!

Ἴδου τὰ μηχανήματα τὰ καὶ βορβοροφάγα
λά μπίγα ἐλά ντράγα.

Περ μπάκο, πῶς σὰς φάνηκε κι' ἡ Δράγα ἡ σφαιμένη;
ἐγὼ τὴν ἐλυπήθηκα πολὺ τὴ βουλιασμένη
καθὼς καὶ τὸν Ἀλέξανδρο τὸ μαῦρο βασιλέα.
Πὶ στυγερά ἐγκλήματα καὶ πόσον φρικαλέα!
ἀλλὰ καὶ τί φρικτότερον τοῦ νὰ σὲ ἀτιμάζῃ
ὁ ἰδιός σου βασιλεὺς κι' ἂν τζάξῃς νὰ σὲ σφάζῃ!
"Ἄς συνετίσῃ τὸς τ ρ α ν ο ῦ ς τὸ τῆς Σερβίας δράμα
κι' ἄς σταματήσῃ, ναύαρχε, ὡς ἔδεπα τὸ πρᾶμα.

- N. — Τέλος πάντων ἡ πατρίς σας ἔχει θέληγητρα πολλὰ
M. — Βεραμέντε ἄλλους χρόνους τὴν περνοῦσαμε καλὰ
τώρα ὅμως εἶναι φτώχεια καὶ μεζέρια τρεμέντε·
κατεστράφησαν τὰ πάντα περνοσποριαμέντε!
κι' ἂν δὲν βγαίνῃς κάθε μέρα νὰ βαντίξῃς μὲ χαλκὸ,
ἔχασες τὴν πασολίνα ἀπὸ τὸ ποσταντικό!

Λοιπὸν σὰς ἄρεσε πολὺ τῆς χώρας μας ἡ φύσις;

- N. — Ὡ, ναι! Μὲ κατεμάγευσε!
M. — Ἀλλὰ κι' ἐμεῖς ἐπίσης

χωσμένοι μὲς τὴν ἐρημιὰ καὶ μὲς τὴ στενοχώρια,
πολὺ εἰχαριστούμεθα νὰ βλέπουμε βαπόρια
στοῦ πόρτο μας ν' ἀράζου
διότι ὅπως ἴσως τὰ πράγματα . . . ἀλλάζου
γίνεται κάποια κίνησις, δίδονται κι' ἑσπερίδες,
γενῶνται κάποιοι νόστιμοι συλλογισμοὶ κι' ἐλπίδες·
ἔχουν ἢ σάλες πέραση, φαιδρότητα ἢ στράτες,
γοράζονται τὰ λάχανα, πουλιῶνται κι' ἡ πατάτες
στὰ σπήτια μας εἰσερχεσθε, στὰ πλεῖα σας ἐρχώμαστε
καὶ τέλος παντων θεάτρον κι' ἐμεῖς καὶ σεῖς γενώμαστε!

Καὶ λείπετε πολὺν καιρὸν ἀπὸ τὴν Ἰταλίαν;

- N. — Ὀλίγον.
M. — Τί φρονοῦν ἐκεῖ γιὰ τὰ μονοπωλεῖα;
N. — Δὲν ξεύρω.
M. — Πῶς δὲν ξεύρετε! Ποτὲ μὲς τὸ βαπόρι
δὲν ἐξετάσετε καὶ σεῖς πῶς ἔχουσιν εἰ ὄροι
κι' εἰς ποίαν ἢ σταφίδα μας κατηγορίαν τάσσετε;
N. — Ποτὲ δὲν τὸ ἐξέτασα.
M. — Μὰ νὰ τὸ ἐξετάσετε!

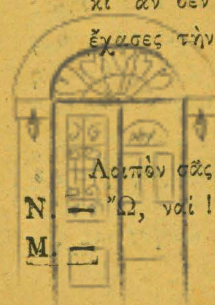
Παράξενος μοῦ φαίνεται νάρθητε στ' Ἀργιστόλιον,
κι' ἰδέαν νὰ μὴν ἔχετε διὰ τὸ μονοπώλιον!
Δὲν ἐφθασε στὰ ὄτα σου τὸ τόσο νταβατοῦρι;
Δὲν εἶδες τὰ ψηφίσματα ποῦ στέρνει τὸ Ληξέυρι;
"Ὅταν αὐτὰ τὰ ξαφνικὰ ποσῶς δὲν ἐνθυμῆσαι,
τί ἀρμυράγιος εἶσαι;

Πλὴν ἐπειδὴ στὰ μέρη σας δὲν ἔχετε σταφίδα
ἄλλο γι' αὐτὴν δὲν σὰς μιλῶ
καὶ πὲς' τε μου παρακαλῶ
πῶς ἐδιασκεδάσετε προχθὲς στὴν ἑσπερίδα.

- N. — Σὰς βεβαιῶ πῶς ἔμεινα κατενθουσιασμένος·
ὁ Πρόξενος μὰς σκλάβωσε καθ' ὅλα ὁ καυμένος.
τί παγωτὰ δὲν ἔβγαλε· τί ἔζοχο κρασάνι!
M. — Ἐμένα τώρα θὰ μοῦ πῆς γιὰ τὸ Χαραλαμπάκη;
Αὐτὸς τὰ κάνει θάλασσα σ' αὐτὰς τὰς περιστάσεις
κι' ὅταν πηγαίνεις σπῆτι· του ξέρε πῶς θὰ χορτάσης,

- N. — Ὁ πρόξενος εἶν' ἄνθρωπος μὲ χάριτας μυρίας.
M. — Πῶς εὔρες, καπιτάνιο μου, τοῦ τόπου τὰς κυρίας;
N. — Πῶς νὰ τὰς ἤνρα; . . .
M. — Δηλαδή, καχεκτικὰς; εὐρώστους;
σὰς ἄρεσαν τὰ λούσα τους; εἴ πρότοι, ὁ χορός τους;
Μέσα σε τόσο ἀπόλλικο, κύρ ναύαρχε, βελῆσι
δὲν ἔτυχες νὰ βρῆς καὶ μὰς ὅτι νὰ μὴ π' ἀρεσῇ;

ΤΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΦΙΛΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

ΔΗΜΟΦΙΛΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ
ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟΝ ΕΠΙΧΕΙΡΙΣΜΑΝ

N. — Έγώ γυρίζω, φίλε μου, τόν κόσμο κάθε χρόνο
κι' είδα γυναίκες άπειρες, αλλά σέ βεβαιώνω,
πώς σκάρτα μιὰ δέν εύρηκα σ' αυτόνε σας τόν τόπο.

M. — Τι διάολο κύρ ναύαρχε! Τήν είπες πάρα τρόπο!

==

N. — Όσες τουλάχιστον εκεί ήλθαν για νά χορέψουμε,
όλες τους είχαν έξεχα σώματα, μάτια, στήθεια·
δέν είμαστε μικρά παιδιά για νά κοροιδέψουμε
σου λέω τήν αλήθεια!

M. — Λοιπόν άφού σ' άρέσανε κι' είς' ένθουσιασμένος
γιατί δέν έπερνες καμμιὰ;

N. — Μωρ' είμαι παντρεμένος!

==

M. — Ναύαρχέ μου ζηλεμένο του ναύαρχωνε στολή,
τώρα μεύπες ένα λόγο πού μ' έλύπησε πολύ!

Κάθε πάπια, κάθε χήνα,
ήθε πρώτη στό χορό,
μήπως γένη ναύαρχινα
μιὰ φορά κι' έναν καιρό!

Κή έ ντισγράτσια κή έ πεκάτο παντρεμένος νά βρεθής!
Έν τιαούτη περιπτώσει, τί τό όφελος ναρθής;

==

Τέλος πάντων, είδες κόρες; είδες μπουμπουκάκια γέρω;

N. — Κή έ μπελέτσα! κή έ μπελέτσα!

M. — Τά λιχούδευες· τό ξέρω!

Είδες χέρια; είδες πόδια; είδες στόματα και μύτες;

N. — Όλες ήρεσαν επίσης και στους άλλους κυβερνήτες
και είς όλους τους πλοίαρχους και λεστρόμους τής γραμμής
και για αυτό τήν άλλη μέρα τις καλέσαμε κι' έμεις
και τους δώσαμε τό τσάι μετά μείζονος χαράς
πού δυσκόλως πιτυχαινει στα σαλόνια τής ξηράς-

==

Μα κι' οι άνδρες σας επίσης είναι νέοι ζηλευτοί.

M. — Τέλος πάντων, ναύαρχέ μου! Τι νά κάμουνε κι' αυτοί!

Άφανείς θέν' οι καύμενοι
ώς πού νά γεράσουνε·
είναι περιορισμένοι,
δέν μπορούν νά δράσουνε.

Συμφορὰ και δυστυχία διαρκώς έπέρχονται!

Όταν όμως τους καλένουν
σέ τσουμπούσια νά πηγαίνουν,
έχουν κάτι βελαδοϋλες, τις φορούνε κι' έρχονται.

N. — Ό πράξενος αγαπητέ,
μου συνιστά μετά τό τ έ

όλους τους συναδέλφους του έπιφανείς κονσόλους.

M. — Κι' έγώ σου λέω ναύαρχε, πώς δέν τους είδες όλους

N. — Ίσως νά έλειψε κανείς, για αυτό δέν άμφιβάλλω.

M. — Οι δύο σπουδαιότεροι δέν ήτανε στό μπάλο.

Είδες τό Φαρακλόμπε ητόν τής Όθωμανίας,
κι' ένανε δίχως τσίνορα πούνε τής Ίσπανίας;

N. — Άλλά γιατί δέν ήλθανε κι' αυτοί νά τους γνωρίσω;
έμπόδιον τους έτυχε;

M. — Μά τώρα νά σ' όρίσω,

του Ίσπανού τώτύχανε νά φτιάση κάτι χάρτια
κι' έ Τουρκος έπερίμενε του Κουρετζή τήν πάπια.

==

N. — Ό νέος όστις πάντοτε με χάριν έκινείτο
και τους χορούς έφώναζε, παρακαλώ, τις ήτο;
Έκείνος μ' έρεσε πολύ. Όλοι τώ έμειδίω.

M. — Δέν ήπατήθης ναύαρχε· είναι λαμπρόν παιδίον.

Είναι κοτζά διευθυντής ντέλα πασελινάρια·
είναι για κάθε σουαρέ, γκράν κόζα νετσεσάρια.

N. — Σεις όμως παρετήρησα, δέν τόν έπλησιάζετε.

M. — Τι διάολο μωρ' αδερφέ· όλα τά εξετάζετε!

N. — Παρντόν! . . .

M. — Δέν είναι δηλαδή και τίποτε μυστήρια . . .
εύρήκαμε μιὰ διαφορά κι' είχαμε δικαστήρια.

==

Άντιο ναύαρχε, πάω καλιά μου.

N. — Κάτσε νά πάρουμε τσάι ζεστό!

M. — Αυτό δέν είναι για τήν κοιλιά μου·
μεύ κάνει κόψιμο σ' εύχαριστώ!

==

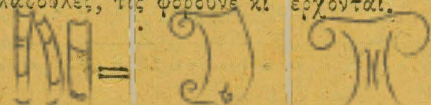
Εύχαριστεύμέν πολύ επίσης,
διά τας τόσας περιποιησεις
όταν στό πλοίο τό Κάρλ-Άλμπερτο,
ήλθε τής κρέμας ή συντροφιά,
κι' είχες στρωμένο φαί άθέρτο
και τά έποίησες γιαλιά καρφιά!

==

Άντιο ναύαρχε· μη μάζε ξεχάνης·
συχνά τή βίζιτα νά μας τήν κάνης·
συχνά νά στέρνης τας άτμακάτους
με τό παράγγελμα « σάς καρτερώ »
κι' όλοι θα στέρουνε τά θηλυκά τους
να όννη νά τους με τό χορό!

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

**ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ**

Ἄντιο ναύαρχε, μάϊνα βέντο
μπόνα φορτοῦνα, φελιτσιτά!
Λά ντόνα μόνμπιλε κάλ πιούμ' ἀλθέντο...
Ὡ κὴ κομέντι πέρ λά τσιτά!!

—XXXX—

Ἡ Αἰθιόπια Συμμαχία

Δύο δυνάμεις γηραιαί, πανίσχυροι, μεγάλαί,
συνεννοῦνται κι' ἐρχονται εἰς συμμαχίαν πάλε.
Ποῖός ξέρει, τίνες σοβαροὶ διπλωματίας λόγοι
ἐκ νέου τὰς ἡνάγκασαν νὰ κηρύσσου βάλωγι!

Βεβαίως τὰ συμφέροντα κάπου θὰ συνταυτίζονται
ποῖός ξέρει, ποῖα σχέδια πολέμων σχηματίζονται
ποῖός ξέρει τί κινήματα στρατηγικά θὰ γίνωσιν
καὶ ποῖαν περιδότητον θὰ βγάλου διακρίνωσιν!

Τίς οἶδεν, ὁ σικασπισμός καὶ ἡ ὁμοφωνία των,
εἰς ποῖα ἔθνη πρόκειται ν' ἀνάψῃ πῦρ ἀνίατος!

Ποῖός ξέρει μὲς τῆ φοβερῆ τῆς πολιτείας χάρα,
ποῦ θὰ τὰ βροῦνε βόδινα καὶ ποῦ θὰ τάβρουν μαύρα!

Φλάκ-Φλούκ.

ΤΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ.

Θέλεις νὰ κάμῃς ρούχα, μοντέρνα, δυνατά,
σακάκι, πανταλόνι νὰ σῶρχονται χυτά;
Θέλεις νὰ κάμῃς ρούχα ποῦ νᾶνε ζηλευτά
κι' ὅλοι γὰ σέ βωτοῦνε « ποῦ τάχανες αὐτά; »
Θέλεις νὰ κάμῃς ρούχα μὲ πάμφθινες τιμές;
καὶ μὲ εἰκοσιπέντε, στὸ ὕστερο. δραχμές!
Θέλεις γερὰ καὶ φίνα, ποῦ λένε, νὰ ντυθῆς;
Μόνο στὸ Ματαράγκα γιὰ μέτρο νὰ σταθῆς.
Μ' ἐκεῖνο τὸ ψαλλίδι τὸ οἶκ, τὸ νουβωτέ,
ἐλλείψεις δὲν θὰ βρίσκης στὰ ρούχα σου ποτέ!

ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑ ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ἐξασφαλίζονται ἀπὸ τὴν ζημίαν τοῦ ἀρτίου αἱ
λαχειοφόροι ὁμολογίαι Ἐθνικῆς Τραπεζῆς Ἑλλά-
δος ἀντὶ μιᾶς μόνον δραχμῆς ἐκάστη παρὰ τοῦ
κ. Σ. Χ. Βλάχου πράκτορος τῶν γενικῶν ἀσφαλειῶν.

Πωλεῖται πλήρης σκελετός φαρμακείου εἰς με-
τριάς τιμᾶς. Πληροφορίαι παρ' ἡμῖν.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ὁλόκληρος ἢ καὶ χωριστὰ ἀνω-
γαίως οἰκία μὲ κήπον, ὕδωρ κτλ. εὐάερος καὶ εὐή-
λιος παρὰ τῆ Εἰσαγγελεῖα καὶ ἐναντι τοῦ περιβο-
λίου Χαριτάτου.

Πληροφορίαι παρὰ τῆ Συμβολαιογραφείῳ Π. Κα-
πάτου καὶ εἰς τὸ μαρφεσίον τῶν Δικαστηρίων.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Περιληπτικὴ καὶ ἐπαναληπτικὴ ἐκούσιων πλειστη-
ριασμῶν.

Κατὰ παραγγελίαν τῶν ἐκτελεστῶν τῆς διαθήκης
τοῦ ἀποβιώσαντος Αἰμιλίου Πυλλαρινοῦ, Διονυσίου
Ν. Σπινέλλη, Γερασίμου Λασκαράτου καὶ Δημητρίου
Ἀντίππα.

Γνωστοποιῶ πρὸς τὸ κοινόν.

1.) Ὅτι τὴν 15 Ἰουνίου 1903 ἡμέραν Κυριακὴν
καὶ ὥραν 9 μέχρι 11 π. μ. ἐκτεθήσεαι εἰς ἐκούσιον
πλειστηριασμὸν ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Ἀρ-
γοστολίου Κ. Καραβία καὶ ἐν τῷ γραφείῳ του, κει-
μένῳ ἐν τῇ λιθοστρώτῳ ὁδῷ τῆς πόλεως ταύτης, τὰ
ἀκίνητα ἀγροτικὰ κτήματα τῆς κληρονομίας τοῦ εἰ-
ρημένου Αἰμιλίου Πυλλαρινοῦ, κείμενα ἐν τῇ περι-
φερείᾳ τοῦ Δήμου Ληξουρίου, ἴτοι τὸ κτήμα καὶ οἰ-
κία καὶ ἀνεμόμυλος εἰς τὴν θέσιν Μαροῦλι ὡς καὶ
εἰς τὰς ἄλλας θέσεις τὰς καταγομαζομένας εἰς τὴν
ἐκδοθὲν καὶ δημοσιευθὲν ἀπὸ 24 Ἀπριλίου 1903
προγράμμα μου καὶ κατὰ τοὺς ὅρους αὐτοῦ, ὡς πρῶ-
τη προσφορὰ δὲν εἶναι δεκτὸν ποσὸν ἔλασσον τῶν
δραχμῶν 16,000.

Ὁ πλειστηριασμὸς οὗτος ἐπαναλαμβάνεται, διότι
ὁ τὴν 1 Ἰουνίου ε. ε. γινόμενος ἐματαιώθη κριθεί-
σης ὑπὸ τῶν ἐκτελεστῶν μὴ ἱκανοποιητικῆς τῆς
γενομένης κατ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν προσφορᾶς.

2.) Ὅτι τὴν 15 Ἰουνίου 1903 ἡμέραν Κυριακὴν
καὶ ὥραν 9 μέχρι 11 π. μ. ἐνώπιον τοῦ αὐτοῦ Συμ-
βολαιογράφου καὶ ἐν τῷ γραφείῳ αὐτοῦ ὡς ἄνω,
ἐκτεθήσεαι ἐπίσης εἰς πλειστηριασμὸν ἢ οἰκία διό-
ροφος τῆς κληρονομίας τοῦ ἰδίου Αἰμιλίου Πυλλα-
ρινοῦ, κειμένη εἰς τὴν παραλίαν τῆς πόλεως ταύ-
της, πλησίον τοῦ καταστήματος τῆς ἐνταῦθα Ἰονι-
κῆς Τραπεζῆς, κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἐκδοθέντος καὶ
δημοσιευθέντος ἀπὸ 24 Ἀπριλίου 1903 προγράμμα-
τός μου. Ὡς πρῶτη προσφορὰ δὲν εἶναι δεκτὸν πο-
σὸν ἔλασσον τῶν δραχ. 30,000.

3.) Ὅτι τὴν 22 Ἰουνίου 1903 ἡμέραν Κυριακὴν
καὶ ὥραν 9 καὶ κατ' ἐξακολουθήσιν μέχρι πέρας
τοῦ πλειστηριασμοῦ ἐκτεθήσονται ἐπίσης εἰς ἐκούσιον
πλειστηριασμὸν, ἐνώπιον τοῦ εἰρημένου Συμβολαιο-
γράφου, ἐδρεύοντος ὁμῶς εἰς τὸ ἰσώγειον δωμάτιον
τῆς ἄνω οἰκίας, διάφορα κινητὰ πράγματα ἴτοι κλί-
ναι, καθρέπται, κομμά, σκεῦη, φόρμακα καὶ 92 τί-
τλοι τοῦ πατριωτικοῦ δανείου, περιγράφονται εἰς τὴν
ἀπογραφὴν ὑπ' ἀριθ. 8,199 τοῦ 1902 τοῦ Συμβο-
λαιογράφου Κ. Καραβία καὶ κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ
ἐκδοθέντος καὶ δημοσιευθέντος ἀπὸ 24 Ἀπριλίου
1903 προγράμματός μου.

Καλοῦνται οἱ βουδόμενοι νὰ προσέλθωσιν εἰς
τοὺς ἄνω πλειστηριασμούς.

Ἀργοστόλιον τῆ 4 Ἰουνίου 1903.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

Ὁ Δικαστὴς κλητὴρ Σ. Γκεντιλίνης.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ